

til at tage alle disse Enkeltheder op til saglig Overvejelse, og vi faar atter en Debat til Efteraaret, saa kan en Del af de Enkeltheder, vi nu ikke er i Stand til at se til Bunds i, jo komme frem.

Rode: Den højtærede Finansminister konstaterede, at jeg havde hørt ham. Ja, det er meget rigtigt, jeg har hørt ham 2 Gange, nemlig i Lørdags i Udvalget og i Dag, da han paa min Opfordring talte saa højt, at han kunde høres. Jeg gjorde ham en Undskyldning for, at jeg havde ulejlighet ham med denne Højtalen, da det jo aabenbart ikke svarede til det, der i øvrigt foregik. Hvad der foregaar i Dag, skal jo ikke være bekendt for nogen, før det er færdigt vedtaget. Den højtærede Minister siger, at det er en meget rimelig Ordning, at vi her i Folketinget behandler denne Sag fra 7 $\frac{1}{2}$ til 11—12 — hvornaar vi nu kan blive færdige —, og at man i Landstinget behandler den i Morgen paa en for Landstingets ærede Medlemmer bekvem Tid. Jeg vil gøre opmærksom paa, at hvis det er rigtigt, hvad Finansministeren siger, at han, saa snart denne Lov i Morgen Aften er stadfæstet efter 3 Behandlinger i Landstinget, og han har faaet udstedt den kgl. Resolution om, hvilke af disse Toldsatser der skal træde i Kraft straks, gælder dette fra Dagens Morgentimer, saa havde man aldeles ikke behøvet at ulejlige os i Aften med denne Sag, saa kunde vi have faaet den til Behandling om Formiddagen, og saa kunde Landstinget, som jo faktisk i denne Samling, hvad Landstinget selv konstaterer, ikke har haft noget som helst at foretage sig, bemærke eller sige af nogen som helst Betydning, have haft den til Behandling i Aftentimerne. Saa var dog den Behandling her i Folketinget, som er den eneste, der kommer til at tale til Befolkningen om, hvad der foregaar, sket i Dagslys. Men det er naturligvis det, som ikke skal ske; hvad der foregaar i Dag, skal ikke foregaa i Dagslys. Den Meddelelse, som den højtærede Finansminister har givet om, at han i Morgen Aften vil sætte Tolden i Kraft fra i Morgen tidlig, vil jo sikkert paa Toldboden medføre forskellige Komplikationer. Enten maa det betyde, at man maa standse Deklareringen af Toldgods, eller ogsaa maa det betyde, at Ministeren opkræver Told efter Satser, før de er traadt i Kraft, eller ogsaa maa han kræve en Efterbetaling om Aftenen, hvis han faar nogen Betaling i Løbet af Formiddagen.

Den højtærede Minister sagde, at det

var jo noget, man havde sagt før, at der var Beskyttelse i al Luksustold; det var ogsaa rigtigt, det var der; i enhver Luksustold maatte der være en Beskyttelse for Luksusafdelingen af vedkommende Industri; men det fandtes der jo ogsaa i den nuværende Luksustold, og den havde f. Eks. jeg stemt for. Nu vil jeg bede den højtærede Minister erindre, at den Gang han anmodede os om af tekniske Grunde at stemme for Luksustoldloven eller lade den passere, fordi den var et Led i den samlede Toldlov og den skulde gennemføres helst paa en saadan Maade, at ingen benyttede den til Spekulation, erklærede han udtrykkelig her i Tinget, at den Omstændighed, at man havde stemt for den, skulde ingen Sinde af ham kunne paaberaabes, som om man havde givet Tilslutning til noget som helst Princip i denne Toldlov. Det vil jeg bede den højtærede Minister erindre. Jeg har ikke stemt for, og ingen af os har stemt for Luksustoldloven som noget, vi kunde tiltræde i og for sig. Vi har erkendt, at vi ikke paa det Tidspunkt var i Stand til at gaa ind paa nogen som helst Enkeltheder i det; men da Ministeren ønskede en samlet Toldlov og i denne ogsaa vilde forhøje visse Satser af luksusagtig Karakter, erklærede vi, at dette Princip kunde vi ikke indvende noget imod; det kunde vi ogsaa gaa ind paa, naar der kom en Nedsættelse paa andre Varer af Betydning. Det er ganske et Brud paa, hvad den højtærede Minister selv har erklæret og forud har lovet, naar han nu søger at paakalde denne Afstemning som et Argument for, at vi har erkendt det Princip. Nej, tværtimod, vi har lige fra første Færd ventt os imod det.

Jeg har selv overfor den højtærede Minister paavist, hvad han ikke behøvede at lære af mig, at saa snart man forhøjer Toldsatserne meget betydeligt for en Industri af luksusagtig Karakter, kan man ikke fjerne Beskyttelsen, medmindre man indfører en indenlandsk Afgift samtidig. Den højtærede Minister sagde paa et vist Tidspunkt under Forhandlingerne i Fjor, at det var rigtigt, og derfor agtede han ogsaa, fordi der var en overordentlig stor Beskyttelse for den hjemlige Sølvvareindustri, at lægge en indenlandsk Afgift paa den. Men det er gaaet den højtærede Finansminister i Glemme. Senere kom vi til den Industri, for hvilken Beskyttelsens Hensigt er aldeles aabenbar, og saa sagde den højtærede Minister, at han vidste ikke, hvad det var, jeg sigtede til med den Stormagt, som havde Gesandt her i Rigsdagen. Nu